

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Λέν τῆ μαμά σου κυρά Οὔτη,
μιὰ δουκίσσα 'ς τὸν τόπο αὐτό;
Ὁ Χίλδενθρανὸ ἐγὼ εἶμ' ὁ γέρος,
παιδί μου σὺ ἀγαπητό!

Ἄνοι τὴν περικεφαλαία,
πάνω 'ς τὸν στόμα τὸν φιλιῶ.
Εὐλόγητός ὁ Θεὸς ἄς εἶνε,
καὶ οἱ δύο μας ἤμεθα καλά.

Πατέρα, ἀγαπητὴ πατέρα,
πληγίες ποῦ σ' ἔδωκα κακιές,
καλλίτερα ἦτον νὰ τὰς ἔχω,
'ς τὴν κεφαλή μου πελεκιές!

Σιώπα, καλὸ παιδί μου, τώρα,
γιατρεύεται ἡ πληγὴ περνῶ.
Ἄρκει ποῦ ὁ Θεὸς ὁ Πλάστης,
ἐδῶ μᾶς ἔσμιξε ξανά.

Αὐτὴ ἡ Βίς θὰ τὰς γιατρεύσῃ,
τάραγ' ἀπὸ τὸν ἑσπερινό,
ἡ Βίς ποῦ ὁ Ἄλεθρανὸ τὴν φέρει,
ἀπὸ τῆς Βέρνης τὸ βουνό.

Τί ἔχει ὁ νέος 'ς τὸ κεφάλι;
στεφάνι ἀπὸ χρυσὸ χυτό.
Τί φέρν' ὁ νέος εἰς τὸ πλευρὸ του;
Ἕνα πατέρα ἀγαπητό.

Τὸν φέρει αὐτὸς μέσα 'ς τὴ σάλα,
τόνε καθίζει 'ς τὸ φαγι,
νὰ φάγῃ καὶ νὰ πιῇ τοῦ λέγει,
πιάνει τὴ μάνα του ἡ ὄργη.

Παιδί μου ἀγαπητό, παιδί μου,
ἡ πράξι αὐτὴ σ' εἶνε βραχεία.
Μ' ἔναν αἰχμάλωτο νὰ τρώγῃς,
αὐτὸς 'ς τὴν πιὸ καλὴ μεριά!

Σιώπα, μάνα μου, σιώπα,
θὰ 'ς τὸν γνωρίσω 'ς τὸ λεπτό.
Μπροστά μου ἦλθε 'ς τὸ λειβάδι,
θὰ μὲ σκοτώσῃ 'ς τὸ λεπτό!

Καὶ ἄκουσ με, καλὴ μαμά μου,
αἰχμάλωτος δὲν εἶν' αὐτός.
Εἶνε ὁ Χίλδενθρανὸ ὁ γέρος,
πατέρας μου ὁ ἀγαπητός.

Μαμά μου, ἀγαπητὴ μαμά μου,
κέρασ' τον τώρα κάτι τί.
Σηκώνει γύνει 'ς τὸ ποτήρι,
ἐμπρός του ἡ ἴδια τὸ κρατεῖ.

Μαλαματένιο δαχτυλάκι,
'ς τωρακίὸ στόμα σου κρατεῖς;
Τ' ἀπὴνει, πέφτει 'ς τὸ ποτήρι,
τῆς Οὔτης τῆς ἀγαπητῆς.

(Ἐπεται τὸ τέλος)

Γ. BIZYHNOS

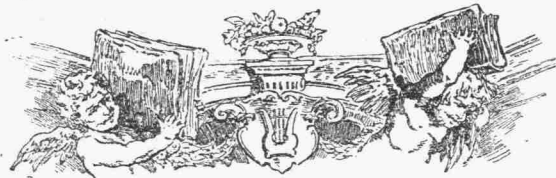

Προφύλαξις τῶν δένδρων.

Μέθοδος πρὸς παρακώλυσιν τῶν καμπῶν, ὅπως μὴ ἀναρριχῶνται εἰς τὰ δένδρα ἐφημερόσθη τελευταίον, συνισταμένη ἐξ ἀλλεπαλλήλων ὀρειχαλκίνων συρμάτων, τὰ ὅποια περιβάλλουσι τὸν κορμὸν τοῦ δένδρου εἰς ἀπόστασιν ἡμίσεος δακτύλου ἀπ' ἀλλήλων. Τὰ σύρματα ταῦτα εὐρίσκονται ἐν συναφείᾳ πρὸς πηγήν τινα ἤλεκτρισμοῦ, καὶ ὅταν ἡ κάμπη δοκιμάσῃ ν' ἀναρριχθῆ εἰς τὰ μέταλλα, λαμβάνει ἕξαστα κτύπον ὅστις ἢ τὴν λυώνει ἢ τοῦλάχιστον τὴν καταρρίπτει χαμαί. Δυνάμεθα νὰ μνημονεύσωμεν ὅτι ἐπὶ πολὺ ὑπῆρξε κοινὸν σχέδιόν τι πρὸς προφύλαξιν τῶν δενδρουλλίων καὶ ἀνθέων ἀπὸ τῆς ἐπιδρομῆς τῶν κολλιῶν, διὰ τοποθετήσεως δακτυλίου ἐκ τσίγκου καὶ ὀρειχαλκου περὶ τὴν ῥίζαν. Τὰ δύο μέταλλα θιγόμενα ὑπὸ τοῦ ὑγροῦ σώματος τοῦ κολλιῶ ἀναπτύσσουσιν ἄρκετὸν ἤλεκτρισμὸν ὅπως βιάσῃ τὸ ζωῦριον νὰ στραφῆ εἰς τὰ ὀπίσω.

Ἐπιδοκναὶ καὶ καταδαφίδεις.

Ἡ ἐν Λονδίῳ «Ἐταιρία τῆς προστασίας τῶν ἀρχαίων Οἰκοδομῶν» λίαν ὠφελίμως καὶ ἀξιοζήλως ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐργάζεται. Κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῆς συνεδρίασιν, ἡ ἀναγνωσθεῖσα ἔκθεσις ἔλεγεν ὅτι πολλὰ τῶν ἀρχαίων κτιρίων τοῦ Λονδίνου ἐσώθησαν τελευταίον τῇ ἐπεμβάσει τῆς Ἐταιρίας ἀπὸ τῆς καταστροφῆς ἢ τῆς ἐπισκευῆς, τὰ ὅποια εἶνε πολλὰκις συνώμημα. Ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει ἡ Ἐταιρία ἐξέφρασε τὴν λύπην τῆς ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν κατώρθωσε νὰ προλάβῃ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Ἐλένης, παρὰ τὴν Ἐπισκοπικὴν λεγομένην πύλην, ἐνδὸς τῶν ὀλίγων παλαιῶν μνημείων τοῦ Λονδίνου, σωθέντος ἀπὸ τοῦ μεγάλου ἐμπρησμοῦ τοῦ 1666, ἀλλὰ μὴ δυνηθέντος νὰ σωθῆ ἀπὸ τῆς καταστρεπτικῆς μανίας τῶν νεωτέρων ἐπισκευαστῶν καὶ ψευδομηχανικῶν. Οἰκία δέ τις, ἧς ἡ καταδαφίς ἐκρίθη ἀναγκαία χάριν τῆς διαπλατύνσεως τῆς ὁδοῦ, ἀνωκοδομήθη κατὰ τὴν κυρίαν πρόσοψίν τῆς μετὰ τοῦ περικαλλοῦς ἀετώματος ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ αὐλῇ τοῦ μουσείου τοῦ Σάουθ-Κένσιντον.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Ἐκτενῆ καὶ εὐμενέστατην κρίσιν περὶ τῶν «Εἰδῶλων» τοῦ κ. Ροῖδου ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ γερμανικῷ περιοδικῷ «Philologische Wochenschrift» ὁ γνωστὸς βυζαντινολόγος Κ. Κρουμβάχερ.

Ἐπὶ τῇ ὀγδοηκοντᾷ ἑτῆρίδι τοῦ Ἐρνέστου Κουρτίου, ἐορτασθησμένη τῇ 21 προσεχούσ Ἀυγούστου, ἐσχηματίσθη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Σ. Λάμπρου, κοσμητόρος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, Π. Καββαδία, γενικοῦ ἐφόρου τῶν Ἀρχαιοτήτων, Γ. Ν. Χατζηδάκι, Ν. Γ. Πολίτου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Α. Ν. Σκιαῦ ὑφηγητοῦ, ἧτις ἀνέλαθε τὴν ἔκδοσιν τεύχους τιμητικοῦ, περιέχοντος συλλογὴν πρωτοτύπων διατριβῶν Ἑλλήνων λογίων καὶ ἀφιερουμένου πρὸς τὸν μέγαν γερμανὸν ἑλληνιστὴν καὶ ἀρχαιολόγον. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἐπινεύσει τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, οἱ ἐκ Γερμανίας φίλοι τοῦ Κουρτίου θὰ στήσουν ἐν Ὀλυμπίᾳ τὴν προτομὴν του.